

7 grudnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

E04b, 1/56

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4141.

Kl. 37 ~~b 5~~

Edward Le Bas i Ernest Albert Garratt
(Londyn, Wielka Brytania).

37a 1/56

Połączenie arkuszy metalowych.

Zgłoszono 2 stycznia 1924 r.

Udzielono 5 lutego 1926 r.

Pierwszeństwo: 16 lutego 1923 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy połączenia arkuszy metalowych, stykających się krawędziami i zamocowywanych razem w celu utworzenia ustroju na podobieństwo ściany.

Przedmiotem wynalazku jest nowy ustrój połączenia, ułatwiający nakładanie i zdejmowanie łączników i stwarzający mocne i tanie połączenie.

Dotychczas proponowano budować ściany metalowe z blach o przekroju jedno-teowym oraz z części łącznikowych również jedno lub dwu-teowych, mających obrzeża pozaginane do wewnątrz w celu utworzenia kanałów zastosowanych do mieszczczenia i utrzymywania obrzeży łączonych blach.

Zgodnie z wynalazkiem niniejszym, łączniki o przekroju jedno-teowym lub dwu-teowym utworzone są z blachy karbowanej,

przez co zmniejsza się tarcie i w wyniku ułatwia się ich nakładanie i zdejmowanie, a zarazem nadaje się wielką moc konstrukcji z minimalnem zużyciem materiału.

Rysunek przedstawia przekrój połączenia według wynalazku niniejszego.

Blacha łączona ma obrzeża *a*, *a* i ściankę *b*, przyczem pożądanem jest aby blacha ta była karbowana, jak to jest pokazane na rysunku. Łącznik *C* jest również przekroju dwu-teowego i jest zaopatrzony w obrzeża *d* zagięte tak, iż tworzą kanały *e*, zastosowane do mieszczczenia obrzeży *a* blachy łączonej. Ścianka łącznika jest również karbowana, jak to widzimy na rysunku, i posiada zgubienia, tworzące ramiona *f*, na których są umieszczone obrzeża belek łączonych. Przy podobnym ustroju, obrzeża *a* łączonych

blach spoczywają tylko w pewnych punktach na ścianie łącznika i czynność nakładania i zdejmowania łączników jest w wyniku znacznie ułatwiona, gdyż ramiona *f* ochraniają środkową karbowaną ściankę łącznika od spłaszczenia lub skręcenia.

Przestrzenie pomiędzy obrzeżami *a* i łącznikami *c* mogą być wypełnione zaprawą cementową jeżeli chcemy uczynić złącze w zupełności szczelne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Połączenie arkuszy metalowych, stykających się krawędziami, zaopatrzonemi w jedno lub dwu-teowe obrzeża, przy pomocy nakładanych łączników kształtu dwu-teowego z odgiętymi do wewnątrz krawędziami, ochwytyjącemi obrzeża blach łączonych,

znamiennie tem, że ścianka łącznika jest po-karbowana, przez co zmniejsza się tarcie i w wyniku ułatwia nakładanie i zdejmowanie łączników, zapewnia się ich sztywność i otrzymuje się znacznie większą wytrzymałość połączenia przy zużyciu tej samej lub nawet mniejszej ilości metalu.

2. Połączenie arkuszy metalowych według zastrz. 1, znamiennie tem, że na końcach blachy karbowanej łącznika przewidziane są zgrubienia (*f*), które zabezpieczają karby od zgniecenia i powiększają sztywność ustroju.

Edward Le Bas.
Ernest Albert Garratt.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

